

Jubilea a zprávy

Pokroky matematiky, fyziky a astronomie, Vol. 48 (2003), No. 1, 74--85

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/141163>

Terms of use:

© Jednota českých matematiků a fyziků, 2003

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

pečení konference patří i firmám ELKAN s. r. o., Metrostav a. s., Humusoft a CS First a samozřejmě jak Fakultě stavební ČVUT, tak samotnému ČVUT.

Organizátoři věří, že všichni účastníci konference byli spokojeni. Kromě matematiky, počítání a aplikací je spojovalo poděkování laskavému a dobrému člověku, významnému učiteli a věhlasnému vědci, profesorovi Českého vysokého učení technického v Praze Karlu Rektorysovi. Ještě jednou, pane profesore — všechno nejlepší k narozeninám.

L i t e r a t u r a

- [1] MAREK, I.: *Professor Karel Rektorys' 80th Anniversary of his Birth*. Proc. Mathematical and Computer Modelling in Science and Engineering, Internat. Conf., Prague, 2003, eds. V. KELAR, M. KOČANDRLOVÁ, ISBN 80-7015-912-X, 21–27.
- [2] *K významnému životnímu jubileu profesora Karla Rektoryse*. PMFA 38 (1993), č. 3, 180–181.

jubilea zprávy

K SEDMDESÁTINÁM PROFESORA IVO MARKA

Ivo Marek se narodil 24. ledna 1933 v Praze. Středoškolská studia zahájil na klasickém Benešově gymnáziu v Londýnské ulici v Praze, po zrušení školy v roce 1948 přešel na Akademické gymnázium ve Štěpánské, kde roku 1951 složil maturitní zkoušku. Pak začal studovat matematiku na Přírodovědecké a o rok později již na nově vycílené Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy (dále MFF UK) v Praze. Z významných profesorů, kteří na Ivo Marka během studia působili, zde jmenujme profesora Vojtěcha Jarníka, jenž byl později také vedoucím jeho diplomové práce věnované teorii čísel. Vzhledem k tomu, že vyrůstal ve velmi skromných poměrech, pokládá dodnes prof. Marek skutečnost, že se mu podařilo vystudovat vysokou školu, za malý zázrak, který mu umožnilo jen stipendium a bezplatný školský systém. V důsledku toho v sobě chová mimořádnou úctu ke vzdělání

a sám po celý svůj život s velkou radostí vyhledává talentované studenty a napomáhá k rozvoji jejich schopností.

V roce 1956, po absolutoriu MFF UK, nastoupil Ivo Marek na umístěnku do teoretického oddělení Ústavu jaderné fyziky v Řeži. Zde řešil především problémy reaktorové fyziky a přešel tak od teorie čísel k numerické matematice. Roku 1961 zahájil aspiranturu u prof. J. Potočka, o rok později získal titul CSc.; oponenty jeho kandidátské práce byli profesori J. Mařík a I. Babuška. V roce 1961 měl Marek také možnost osobně poznat A. E. Taylora. V roce 1963 přestoupil z Řeže do Matematického ústavu UK při MFF UK, kde se o dva roky později habilitoval. Z odborného i společenského hlediska byl pro Marka významný rok 1967 a pobyt v Novosibirsku, kam prof. G. I. Marčuk zval přední světové vědce; díky tomu mohl I. Marek navázat přátelství s prof. G. E. Forsythem a v následujícím roce pak odcestovat do USA, kde strávil dva roky, během nichž působil na Case Western Reserve University v Clevelandu a v Mathematics Research Center v Madisonu. Ve Spojených státech se prof. Marek seznámil s řadou významných amerických i evropských matematiků, mezi nimiž byli například R. S. Varga, D. M. Young, A. S. Householder, J. H. Wilkinson, L. Fox, G. H. Golub, G. Strang, J. H. Nickel, J. P. Aubin, H. Schneider a další.

V roce 1968 byl I. Marek pověřen vedením katedry numerické matematiky na MFF UK. Po návratu z USA se této funkci začal věnovat naplno a je jeho velkou zásluhou, že v rámci oboru *Numerická matematika* vzniklo v roce 1971 zaměření *Matematická informatika*. Když pak roku 1975 vydalo ministerstvo školství pokyn, že informatika se má vyučovat pouze na technikách, bylo na MFF UK zmíněné zaměření již natolik zavedené, že mohlo zůstat a být nadále pěstováno; od školního roku 1990/91 se z něj pak stal samostatný obor *Informatika*.

Bez nadsázky lze říci, že Ivo Marek ovlivnil celou generaci matematiků, a to jak svým příkladem, tak kvalitními přednáškami věnovanými následujícím tématům: *Speciální funkce* (u této přednášky pro studenty numerické matematiky je třeba zdůraznit, že byla vedena zcela novým způsobem, přes reprezentace maticových grup), *Rovnice matematické fyziky*, *Variační metody*, *Iterační metody* a *Numerické metody* (k této přednášce Marek později vydal stejnojmenná skripta). Zdůraznit bychom měli i jeho značný vliv na ediční politiku: jako vědeckému redaktorovi se mu do edičního plánu ČSAV podařilo prosadit vydání českého překladu známé

knihy W. Rudina *Reálná a komplexní analýza* (přeložili I. Netuka a J. Veselý) a dalších významných monografií, například Taylorova *Úvodu do funkcionální analýzy*, Samarského a Nikolajevova *Numerického řešení velkých řídkých soustav* a Marčukových *Metod numerické matematiky*.

Neoddělitelnou součástí pedagogického působení je i výchova aspirantů. Pod Markovým vedením jich svou aspiranturu úspěšně ukončilo dvacet pět, z toho pět Španělů, které školil v období 1983–1992 na Universidad Politecnica de Madrid, kde byl v polovině osmdesátých let jmenován čestným profesorem. Svou bezmála třicetiletou práci ve vedení katedry numerické matematiky prof. Marek ukončil v roce 1997. Od té doby působí na katedře matematiky Fakulty stavební ČVUT, kde se věnuje doktorandům (mj. přednáší *Matematiku pro doktorandy*); na MFF UK byl v roce 1998 jmenován emeritním profesorem, přednáší zde *Aplikovanou a numerickou matematiku*.

Ivo Marek publikoval více než 160 prací, jejichž zhodnocení přesahuje možnosti tohoto článku. Ve stručnosti zde jen uvedme, že podstatná část Markových prací je věnována numerické matematice v oblasti lineární algebry a teorie operátorů, tedy oblasti, k níž jej na počátku kariéry nasměrovalo řešení problémů reaktorové fyziky. Významným výsledkem je na tomto poli bezpochyby důkaz existence a jednoznačnosti řešení kritičnosti heterogenního prostředí reaktorů, další výsledky spadají do oblasti funkcionální analýzy a studia konvexních struktur. Později se I. Marek začal věnovat stochastickému modelování, kam ostatně náleží i již zmíněné starší výsledky (model toků neutronů splňuje Kolmogorovovy axiomy teorie pravděpodobnosti).

Prof. Marek se podílel na organizaci značného množství mezinárodních konferencí, symposií a letních škol; uvedme zde alespoň International Symposium on Numerical Analysis (1985, 87, 90, 92), Software and Algorithms of Numerical Mathematics (každé dva roky od r. 1975) či konferenci společnosti GAMM (1996). I. Marek je předsedou české pobočky společnosti GAMM a činným členem společnosti Academia Scientiarum et Artium Europaea. Aktivně se podílel na řešení

grantů NATO, Evropské unie, GA ČR, FRVŠ a KONTAKT. Je členem řady redakčních rad odborných časopisů (Commentationes Mathematicae Universitatis Carolinae, Numerical Linear Algebra with Applications, Numerical Functional Analysis, Numerical Methods for Partial Differential Equations, Integral Transforms and Special Functions).

Nejen pro své odborné kvality, ale zejména pro svou povahu si Ivo Marek získal upřímné přátele po celém světě. K již zmiňovaným jménům G. I. Marčuka a matematiků, s nimiž se seznámil v USA, dodejme z pozdější doby O. Axelssona, W. Niethammera, E. Bohla, J. Whitemana, D. Szylda a Kunio Tanabe. Kdo Iva zná, jistě mi dá za pravdu, že je to člověk, pro něhož lidské přátelství není prázdným pojmem, ale takřka vyšším principem. Co by mohlo být výstižnějšího než „opravdový kamarád pro časy dobré i zlé“?

Jiří Taufer

K SEDMDESÁTINÁM INŽENÝRA IVANA HLAVÁČKA

Náš přední odborník v oblasti numerického řešení problémů matematické fyziky Ing. I. Hlaváček, DrSc., oslavil dne 27. března 2003 své sedmdesáté narozeniny. Aní se nám nechce věřit, že již dosáhl tohoto věku, protože má stále husté tmavé vlasy, smysl pro humor a hlavně nesmírný tvůrčí elán. Připomeňme si v krátkosti alespoň několik údajů o jeho životě a jeho bohaté vědecké činnosti.

V letech 1951–1956 studoval I. Hlaváček na Stavební fakultě ČVUT v Praze, kde jako aspirant prof. Františka Vyčichla a později prof. Karla Rektoryse úspěšně obhájil kandidátskou práci v r. 1960 a kde působil jako odborný asistent až do r. 1963. Poté nastoupil do Matematického ústavu Akademie věd, a to do oddělení konstruktivních metod matematické analýzy. Zde pracuje s několika přestávkami dodnes. Ve školním roce 1965–66 přednášel na universitě v Basře (Irák) a v letech 1968–69 byl vyslán jako expert UNESCO na Regional Engineering College ve Warangalu (Indie).

V roce 1967 začal I. Hlaváček spolu s J. Nečasem na MFF UK organizovat seminář *Problémy mechaniky kontinua*, který u nejednoho mladého matematika podnítil

zájem pracovat na variačních problémech a ze kterého vzešlo mnoho pěkných prací. Koncem sedmdesátých let se začal zabývat novou a velice perspektivní matematickou disciplínou — teorií optimálního návrhu tvaru oblasti (optimal shape design). Tento obor vznikl z ryze praktických potřeb, kdy bylo třeba navrhnout tvar určité součásti tak, aby byl vzhledem k nějakému kritériu optimální. Tímto kritériem může být minimalizace váhy, povrchového mechanického napětí, teploty tělesa apod. Ing. Hlaváček vyšetřoval zejména otázky existence řešení a jeho aproximace pomocí metody penalizace spojené s metodou konečných prvků. Některé jeho výsledky byly použity v bývalém koncernovém podniku ŠKODA Plzeň při řešení skutečných technických problémů.

Zastavme se na chvíli u jubilentovy rozsáhlé publikační činnosti. V databázi Mathematical Reviews má přes 130 záznamů. V časopise Applications of Mathematics uveřejnil již 75 prací! Je spoluautorem několika monografií, jež byly vydány v renomovaných zahraničních nakladatelstvích (Elsevier, 1981; Mir, 1986; Springer-Verlag, 1988), a v r. 1996 přispěl spolu s J. Nečasem a J. Haslingerem i do *Handbook of Numerical Analysis*, vol. IV, eds P. G. CIARLET, J. L. LIONS, pro nakladatelství North-Holland. V současné době dokončuje s prof. I. Babuškou a dr. J. Chlebounem další monografii o metodě nejhorsího scénáře pro nakladatelství Elsevier. Tuto moderní numerickou metodu nám přiblížil v PMFA 44 (1999), 111–116. Více o jeho publikačních aktivitách lze nalézt v Appl. Math. 38 (1993), 237–240.

Ing. Ivan Hlaváček, DrSc., vyškolic v oboru numerického řešení variačních problémů více než 10 aspirantů a doktorandů. Přes 30 let je členem redakční rady časopisu Applications of Mathematics. Na řadě mezinárodních konferencí se mu dostalo cti proslovit zvanou plenární přednášku a na konferenci GAMM (Gesellschaft für Angewandte Mathematik und Mechanik) v roce 1996 mu byla udělena zlatá Bolzanova medaile. Vyniká nesmírnou pílí, houževnatostí a vytrvalostí. Nepamatuji se, že by řešení nějakého otevřeného problému snadno vzdal. Vždy si najde čas, aby pomohl svým mladším kolegům, kterým se věnuje vždy s velkým zájmem. Právem

je považován za jednu z nejvýznačnějších osobností české numerické matematiky. Do dalších let mu přejeme pevné zdraví, optimismus, radost z vnoučat a hodně vědeckých úspěchů.

Michal Křížek

ŠEDESÁTINY PROFESORA PETRA ŠTĚPÁNKA

Prof. RNDr. Petr Štěpánek, DrSc., se narodil 24. ledna 1943 v Pardubicích. Je vedoucím katedry teoretické informatiky a matematické logiky MFF UK, kde se vyučuje teorie automatů, algoritmická složitost a deklarativní programování (logické a funkcionální programování a programování s omezujícími podmínkami) apod. Hlavním jeho zájmem je studium matematické logiky, přirozeného a umělého myšlení.

Profesor Štěpánek je autorem či spoluautorem více než 50 původních prací, autorem dvou kapitol *Handbook of Boolean Algebras* (North Holland, Amsterdam, 1989) a spoluautorem řady učebnic věnovaných matematické logice, logickému programování a umělé inteligenci. K nejvýznamnějším z nich patří publikace *Teorie množin*, kterou napsal spolu s Bohuslavem Balcarem pro nakladatelství Academia v roce 1986 a která se nedávno dočkala dalšího vydání.

Velmi obětavě se též věnuje výchově doktorandů. V posledních deseti letech šest z nich úspěšně obhájilo své doktorské práce a mnozí z jeho studentů se dále věnují deklarativnímu programování, které je zaujalo právě pod vedením prof. Petra Štěpánka.

Štěpánkovi studenti se dnes ve svých pracích zabývají verifikací softwaru, strojovým dokazováním vět apod. Vzpomínám ráda na jeho užitečné rady, když jsem experimentovala s Prologem. Jeho rané zkušenosti s americkým školstvím oceňuji dodnes při uspořádání výuky velkého množství studentů na technice.

Vedle teoretické práce zajímají prof. Štěpánka i otázky vývoje společnosti a snaží se hledat způsoby, jak optimálně využívat schopností, znalostí a zkušeností akademické obce ve veřejném životě. V roce 1992 byl poslancem Sněmovny národů Federálního shromáždění, od roku 1997 zastupuje ČSKI v Českém fóru pro informační společnost. Přejeme mu do dalších let hodně zdraví, radosti a harmonie v osobním i pracovním životě.

Alena Šolcová

PROFESOR MILOSLAV FEISTAUER ŠEDESÁTILETÝ

Prof. RNDr. Miloslav Feistauer, DrSc., profesor matematiky na MFF UK v Praze, oslavil své šedesáté narozeniny. Narodil se 8. února 1943 v Náchodě. V mládí se zajímal o matematiku a fyziku, ale silně inklinoval k sochařství, malířství a hlavně k hudbě. Po ukončení jedenáctileté střední školy v roce 1960 uvažoval, zda bude studovat hru na housle, nebo se věnovat matematice. Rozhodl se pro matematiku a nikdy toho nelitoval. Toto rozhodnutí bylo velmi šťastné pro rozvoj matematiky, především numerické a aplikované matematiky. Na své housle však nezapomněl a pravidelně vystupuje na vánočních besídkách pořádaných na MFF UK, ale také během svých pobytů na konferencích v Matematickém ústavu v Oberwolfachu, kde je k dispozici hudební sál s různými hudebními nástroji. S oblibou hrává mazurky od H. Wieniawského a jeho současným cílem je nastudovat Čajkovského houslový koncert.

Po úspěšném ukončení studia aplikované matematiky na MFF UK v r. 1965 nastoupil

jako vysokoškolský učitel na katedře aplikované matematiky, kde působil do roku 1986. Po třech letech byl jmenován odborným asistentem a v následujícím roce získal titul doktora přírodních věd (RNDr.). V roce 1972 obhájil titul kandidáta věd (CSc.), v roce 1982 se habilitoval na Matematicko-fyzikální fakultě v oboru matematika. Prof. Feistauer nebyl a není politicky organizován, což mělo za následek, že vědeckopedagogický titul doc. mu byl udělen až o šest let později v roce 1988. V roce 1990 získal titul doktora věd (DrSc.). Krátce nato byl v roce 1991 jmenován řádným profesorem matematiky se specializací přibližné a numerické metody. Pro úplnost ještě uvedme, že v období 1986–1994 pracoval v Matematickém ústavu UK a na základě konkursu byl v r. 1994 jmenován vedoucím katedry numerické matematiky na MFF UK.

Ve své vědecké práci se prof. Feistauer věnuje především studiu a rozvoji matematických metod v mechanice tekutin. Jeho zaměření silně ovlivnila úspěšná spolupráce se závodem Turbiny koncernu ŠKODA Plzeň. V období 1970–1997 byl vedoucím úkolů řešených pro tento závod. Také jeho spolupráce s ČKD Praha byla užitečná pro obě strany. V rámci těchto kontaktů s průmyslovými a vývojovými podniky studoval a rozvíjel matematické metody řešení proudění v turbínách velkých výkonů a numerické metody řešení stlačitelného proudění.

V sedmdesátých letech se prof. Feistauer vypracoval mezi přední, celosvětově uznávané odborníky v oblasti numerických metod dynamiky tekutin. Je autorem či spoluautorem více než stovky odborných a vědeckých prací publikovaných převážně v renomovaných časopisech. V r. 1993 byla vydána jeho úspěšná monografie *Mathematical Methods in Fluid Dynamics* (Longman Scientific & Technical, Harlow). V letošním roce bude dána do tisku druhá monografie *Mathematical and Computational Methods for Compressible Flow*, na jejíž přípravě se podílejí další dva spolupracovníci. O vydání této publikace byl na základě svých výsledků požádán přímo nakladatelstvem Oxford University Press. Prof. Feistauer přednesl referáty na více než 90 konferencích a přednesl téměř 100 přednášek na zahraničních uni-

verzitách. Je pravidelně zván na konference, symposia a kongresy jako hlavní řečník. Byl např. pozván celkem dvanáctkrát na prestižní konference v Oberwolfachu. Působil také jako hostující profesor na univerzitách v Německu, Francii a ve Spojených státech. Je iniciátorem a hlavním organizátorem konferencí NMICM (Numerical Methods in Continuum Mechanics), pořádaných pravidelně v Praze. Na poslední konferenci ENUMATH '01 (European Conference on Numerical Mathematics and Advanced Applications) v Itálii byl pověřen organizací tohoto pravidelného setkání numerických matematiků v Praze, které se ukuteční v letošním roce v srpnu.

Pedagogická činnost prof. Feistauera je ovlivněna jeho úspěšnou vědeckou činností. Vedle kurzovních přednášek z numerické matematiky pro posluchače 2. a 3. ročníku studijního oboru matematika vede přednášky z matematických metod v mechanice tekutin a matematického modelování a semináře z mechaniky kontinua a numerické matematiky. Významně se zasloužil o rozvoj oboru Matematické modelování na MFF UK. Jeho přednášky jsou studenty velmi vysoce hodnoceny. Prof. Feistauer se také podílí na vytváření celkové koncepce výuky numerické matematiky v magisterském i doktorském studiu. Vychoval řadu úspěšných doktorandů a absolventů fakulty.

Od r. 1994 je členem vědecké rady MFF UK. Prof. Feistauer působil a pracuje v různých komisích a orgánech na fakultě, ale také mimo ni. Je členem rady doktorského studia f11 a m6 na MFF UK, byl členem vědecké rady Strojní fakulty ČVUT, řadu let pracuje v Grantové agentuře České republiky. Je členem vědeckých společností (JČMF, GAMM, ISIMM, AMS, ECMI a EUROMECH) a členem redakčních rad pěti mezinárodních časopisů. Jeho vědecká a pedagogická činnost byla oceněna fakultní medailí 1. a 2. stupně.

Prof. Feistauer již řadu let patří k výrazným osobnostem české matematiky. Vychoval dvě dcery (mladší dcera Petra je profesionální violistkou a starší Jana se stala manažerkou, ale i ona ráda muzicíruje) a spolu se svou ženou Jájou se těší z vnučky Ester. Rodinným koníčkem prof. Feistauera je pak jeho chalupa nedaleko Prahy, kde tráví se svou ženou většinu víkendů a v poslední době

i dovolených v příjemném venkovském prostředí. Jeho přátelé, spolupracovníci a studenti mu upřímně blahopřejí k významnému jubileu a přejí mu pocit radosti z tvůrčí práce a pevné zdraví.

Jiří Felcman, Karel Najzar

JOSEF KITTLER (1913–2002)

V dubnu 2002 jsme se naposledy rozloučili s panem docentem, doktorem, inženýrem Josefem Kittlerem, CSc., v jeho rodném Horním Jelení na Pardubicku. Rozloučili jsme se s vynikajícím českým učitelem, matematikem a dobrým člověkem. Připomeňme si jeho život a dílo touto vzpomínkou.

Josef Kittler se narodil 25. 10. 1913 v dělnické rodině s bohatými kulturními zájmy. Do obecné školy začal chodit v Horním Jelení, po absolvování první měšťanky přechází do sekundy pardubické reálky. Tato škola vynikající úrovně, na níž maturoval v roce 1931, rozvinula jeho přirozené sklony k matematice a formovala i jeho budoucí kulturní profil. Po maturitě se zapsal na pražskou techniku, avšak sociální problémy a hospodářská krize znamenají pro něj nutnost vrátit se z Prahy domů.

V roce 1932 se rozhoduje pro učitelskou dráhu. Nastupuje na obecnou školu v Bojnících na Slovensku, kde pak působí, včetně nástupu na vojnu a mobilizaci, až do roku 1938. Přitom získává postupně způsobilost pro obecnou školu a francouzštinu, matematiku, rýsování a kreslení pro měšťanské školy. V roce 1938 je ze Slovenska propuštěn a učí na různých místech rodného kraje až do svého totálního nasazení. V roce 1944 z nucených prací utíká, aby navázal spojení s partyzánskými oddíly a zapojil se do protifašistického odboje. Po roce 1945 nastupuje opět do školství. Dva roky pracuje jako tajemník na školském odboru Okresního národního výboru ve Vysokém Mýtě, po roce 1948 je již opět ve škole v Praze-Libni a ve Vysokém Mýtě. Tak proběhlo první dvacetiletí Kittlerova prožívání a poznávání školy v praxi.

Druhé dvacetiletí jeho pedagogické činnosti zákonitě vyúsťuje v teoretickou práci; je to období Kittlerových „univerzit“. Jeho touha po vzdělání, vlastně dosud nikdy plně ukojená, může být konečně realizována. Již

jako zkušený učitel studuje na Vysoké škole pedagogických studií a Vysoké škole politických a sociálních věd. V roce 1953 získává tituly doktor pedagogiky a inženýr ekonom. Poválečná léta jsou i léty jeho veřejné činnosti, např. v tělovýchově. Zůstává ovšem věren svému učitelskému poslání. Jeho úspěchy ve vyučování matematice ho vedou k dalšímu studiu na Vysoké škole pedagogické v Praze. V roce 1965 pracuje jako stážista jeden semestr na Humboldtově univerzitě v Berlíně a v témže roce se habilituje v oboru didaktiky se zaměřením na matematiku na filozofické fakultě Karlovy Univerzity v Praze. Pracuje na katedře pedagogiky a psychologie Pedagogické fakulty v Hradci Králové. Od roku 1967 zde zastává funkci proděkana pro vědeckou činnost. Usiluje o realizaci promyšleného systému vědecké práce v didaktice prvního stupně. V roce 1968 je zvolen děkanem Pedagogické fakulty v Hradci Králové. Vyvrcholení jeho pedagogické práce a jeho tvůrčího zrání je převráno nástupem normalizace po srpnu 1968. Josef Kittler přechází na katedru matematiky, je však nucen pedagogickou fakultu opustit. Prožívá martyrium shánění jakéhokoliv zaměstnání, až nakonec zakotvuje na 15 let v Kancelářských strojích Praha v oboru výpočetní techniky. To je osud poctivého učitele v Československu. S nostalgii naslouchá v pražském zaměstnání hlasům žáků z nedaleké školy a snaží se, když už mu společnost zakazuje přímý kontakt s dětmi, zužitkovat aspoň teoreticky výsledky svého dlouholetého promýšlení otázek efektivního vyučování matematice, teoretického bádání i kontaktů se školskou praxí.

Od roku 1960 spolupracuje J. Kittler s brněnským kroužkem didaktiky matematiky, stává se jedním z nejbližších spolupracovníků profesora Karla Hruši, vůdčí osobnosti naší didaktiky prvního stupně. Naše didaktika tehdy navázala na celosvětové hnutí za modernizaci vyučování matematice, ovlivněné i řadou významných matematiků, jako byli například Freudenthal, Papy, Kolmogorov, Krygowská a další.

Významná a stále se rozšiřující činnost didaktického kroužku spolu s úsilím doc. Vyšina a dalších didaktiků vedly k tomu, že v polovině šedesátých let vzniká na půdě tehdejší JČSMF Kabinet pro modernizaci

vyučování matematice a fyzice, předchůdce dnešního Kabinetu pro didaktiku matematiky Matematického ústavu AV ČR v Praze. Kabinet spolupracoval s několika experimentálními školami, pro něž doc. Kittler připravoval experimentální učební texty. Významná byla prázdninová soustředění s učiteli těchto škol. Josef Kittler byl pro všechny účastníky velkou osobností nejen pro své didaktické zkušenosti a pro široký přehled o pedagogicko-psychologické literatuře, ale i pro svůj vřelý osobní vztah k učitelům i spolupracovníkům. Tehdejší účastníci si jistě rádi vzpomenou na „pracovní dílny“, které vedl, i na přátelská posezení po skončení práce. Spolupráce s Kabinetem a kontakty s učiteli experimentálních škol se staly neodmyslitelnou součástí životní náplně doc. Kittlera a nahrazovaly mu tak aspoň částečně vytržení z jeho milované učitelské profese.

V roce 1973 předkládá doc. Kittler, již po Hrušově úmrtí, k obhajobě výsledky práce celého kolektivu (*Modernizace matematického vyučování v počátečních ročnících základní školy*, 91 str.) a zůstává nadále v kontaktu s pražskou školou didaktiky matematiky, vedenou docentem Janem Vyšínem. Byl jedním z hlavních autorů „Zprávy o výsledcích základního výzkumu ve vyučování matematice na 1. stupni ZŠ provedeného v letech 1974–85“, která dovršila jednu z etap činnosti Kabinetu. Obhajoba dokumentovala, jak myšlenky rozvíjené v Kabinetu mohou pozitivně ovlivňovat práci žáků i učitelů ve třídě a samotné klima školy.

V roce 1990 vychází první knižní vydání Kittlerových učebních textů pro matematiku prvního stupně. Je hlavním autorem ucelené řady publikací pro vyučování matematice pro 1.–3. ročník základní školy, která se skládá z 12 částí (učebnice, pracovní sešity a metodická příručka pro každý ročník). Poslední zpracování těchto prací vydává Matematický ústav Akademie věd České republiky Praha ve spolupráci s nakladatelstvím Albra. Symbolicky se vrací doc. Kittler i na Slovensko, kde jako učitel začínal: v řadě vydání vychází i slovenská verze jeho učebnic ve Slovenském pedagogickém nakladatelství v Bratislavě.

Josef Kittler se nikdy nepodbízel, jeho učebnice jsou náročné, tvořivé a iniciativní učitel v nich najde úlohy k rozvíjení myšlení

všech žáků, i žáků nadaných. Kromě učebnic publikoval J. Kittler přes 100 statí z psychologie a pedagogiky, z obecné didaktiky a didaktiky matematiky, ale i z výpočetní techniky. Jeho pedagogickou tvorbu ocenila Jednota českých matematiků a fyziků, jejímž byl dlouholetým členem, pedagogickým vyznamenáním.

Pana docenta Kittlera jsme poznali jako poctivého člověka, vzdělaného učitele a spolehlivého spolupracovníka. Budeme na něho s vděčností vzpomínat právě tak jako jeho spolupracovníci z řad učitelů a jeho žáci.

*František Kuřina, Milan Koman
a Marie Tichá*

ROZLOUČENÍ S VLÁDOU ČÁPKEM

Ve čtvrtek 7. listopadu se nejenom Matematicko-fyzikální fakulta UK, ale vlastně celá pražská fyzikální obec rozloučila s kolegou, dobrým člověkem, vynikajícím pedagogem a mezinárodně uznávaným vědcem prof. RNDr. Vladislavem Čápkem, DrSc.

Vláda se narodil 7. ledna 1943 v Praze. Po absolvování Matematicko-fyzikální fakulty v roce 1965 se stal asistentem a později odborným asistentem katedry teoretické fyziky MFF UK. V roce 1967 zahájil aspiranturu v Ústavu fyziky pevných látek ČSAV, kde vypracoval kandidátskou disertační práci, kterou v roce 1971 obhájil. Následoval půlroční pobyt na Moskevské státní univerzitě u prof. Bonč-Brujeviče, kterým započalo období plodné vědecké práce v oblasti transportních vlastností amorfních polovodičů. Po rozpuštění katedry teoretické fyziky v roce 1975 přešel na Fyzikální ústav UK, kde se stal vedoucím teoretického oddělení. Zde zaměřil své vědecké úsilí na rozvoj a aplikaci nových metod nerovnovážné statistické fyziky a postupně přešel ke studiu přenosu energie a částic, především v molekulárních agregátech.

Vláda byl jak vynikajícím pedagogem, tak i vědcem. Bohužel v obou oblastech byl zbrzdován politickými poměry v naší zemi před rokem 1989. Jeho vyhraněné názory mu přinášely mnoho problémů. Musel proto pro dosažení ohodnocení svých výsledků vyvinout větší úsilí, než je v dnešní době běžné, nehledě ke zdravotním potížím způsobeným vleklým alergickým onemocněním.

Přes rozsáhlou pedagogickou činnost mu nebylo umožněno, aby se habilitoval, a proto v polovině osmdesátých let Vláda přešel na fakultě na vědecké místo. S mnohaletým zpožděním byla přijata k obhajobě jeho doktorská disertační práce, kterou obhájil v roce 1989. Teprve v roce 1991 mu byla umožněna habilitace a v roce 1994 byl Vláda jmenován profesorem.

Jeho bohatá vědecká činnost postupně nalezla odpovídající mezinárodní uznání. Ačkoliv obdržel mnoho osobních pozvání k zahraničním pobytům, z politických důvodů mu bohužel často nebylo dovoleno vycestovat. Pouze díky mezinárodnímu programu UNESCO mu bylo od roku 1982 umožněno pravidelně navštěvovat Mezinárodní centrum pro teoretickou fyziku v Terstu. Pouze jednou mohl navštívit Velkou Británii a v roce 1986 byl hostujícím profesorem na Humboldtově univerzitě v Berlíně. Teprve v průběhu devadesátých let absolvuje několik dlouhodobých zahraničních pobytů. Jako hostující profesor byl pozván k dlouhodobým opakovaným pobytům na univerzitách ve Vídni a ve Stuttgartu.

Za dobu svého působení na fakultě Vláda ve svých přednáškách zasvětil desítky a desítky studentů do tajů kvantové teorie. Velký je i počet těch, kterým pomáhal proniknout do různých oblastí teorie pevných látek či kvantové chemie. Vychoval mnoho diplomantů a řadu doktorandů, které všechny ovlivnil svým elánem a zápalem pro vědu. Jeho spolupracovníci jak zde doma, tak na významných zahraničních pracovištích poznali Vládu jako vynikajícího vědce, který se všemu, co dělal, věnoval s velkým zápalem a s plným nasazením. O tom svědčí více než 170 původních vědeckých prací v mezinárodních časopisech, 5 vědeckých monografií, několik učebních textů a mnoho popularizačních článků, jichž byl autorem či spoluautorem. Jeho vynikající vědecká činnost se odrazila ve více než 500 citacích.

Avšak nejenom vědecká a pedagogická činnost vyplňovala život Vládi Čápka. Byl vášnivým sportovcem, mnoho let byl členem plaveckého oddílu MFF UK. Záliba v umění a láska ke kultuře ho přivedla ke hře na klavír, kterou nám zpříjemňoval atmosféru i během mezinárodních konferencí či seminářů.

Nesčíslněkrát jsme byli svědky i účastníky jeho diskusí o české historii, v nichž prokazoval své nadprůměrné znalosti i v této oblasti.

V březnu roku 2000 narušila běh jeho života zákeřná choroba. S neskutečným optimismem a vůlí se Vláda Čápek postupně zotavil z prodělané operace a opět se plně zapojil do vědecké a pedagogické práce. Dokonce i v posledním roce svého života se Vláda stal autorem a spoluautorem 7 původních vědeckých prací. V závěru svého života spoluorganizuje a účastní se mezinárodní konference Kvantová omezení druhého termodynamického zákona, která se konala v červenci 2002 v San Diegu. Tím vyvrcholila jeho angažovanost v oblasti, ve které se vracel k základům moderní fyziky a ve spolupráci s teoretickými i experimentálními fyziky hledal hranice použitelnosti 2. věty termodynamické v mikrosvětě.

Zabránit zákeřnému návratu choroby nepomohlo ani dlouhodobé léčení. V srpnu, krátce po návratu z konference v San Diegu, musel Vláda Čápek vyhledat lékařskou pomoc a z nemocnice se již nevrátil.

*Pavel Höschl, Jaromír Plášek,
Ivan Barvík, Jiří Bok
a kolektiv Fyzikálního ústavu UK*

ZEMŘEL PROFESOR JINDŘICH NEČAS

Dne 5. prosince 2002 zemřel po dlouhé těžké nemoci vynikající český matematik prof. RNDr. Jindřich Nečas, DrSc. Narodil se 14. prosince 1929 v Praze. Střední školu navštěvoval v Mělníce. V letech 1948–1952 studoval matematiku na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy. Po roce působení na Stavební fakultě ČVUT byl aspirantem u dr. ing. Ivo Babušky v Matematickém ústavu ČSAV a v roce 1956 získal vědeckou hodnost CSc. Od r. 1960 byl v Matematickém ústavu vedoucím oddělení parciálních diferenciálních rovnic. V letech 1965–1972 pracoval též jako vedoucí oddělení matematické analýzy na Matematicko-fyzikální fakultě UK. V roce 1977 přešel definitivně z Akademie věd na MFF UK, kde byl vedoucím oddělení matematického modelování. Od roku 1995 působil též na Northern Illinois University v De Kalb (USA). J. Nečas byl emeritním profesorem matematiky Karlovy

univerzity v Praze a také doktorem honoris causa Technické univerzity v Drážďanech. V roce 1998 byl vyznamenán prezidentem Václavem Havlem Medailí za zásluhy.

Největším vědeckým přínosem prof. Nečas jsou jeho práce z teorie parciálních diferenciálních rovnic a nelineární funkcionální analýzy. V těchto oborech napsal tři monografie: *Les méthodes directes en théorie des équations elliptiques* (1967), *Spectral Analysis of Nonlinear Operators* (1973, spoluautoři: S. Fučík, J. Souček a V. Souček) a *Introduction to the Theory of Nonlinear Elliptic Equations* (1983, 1986), které zaznamenaly velký úspěch a jsou často citovány.

Další oblastí, kterou se J. Nečas zabýval, je aplikace matematických metod ve fyzice a inženýrských problémech. V roce 1967 založil seminář z mechaniky kontinua. V této disciplíně publikoval dvě monografie *Mathematical Theory of Elastic and Elastoplastic Bodies: An Introduction* (1981, spoluautor: I. Hlaváček; české vydání v r. 1983) a *Solution of Variational Inequalities in Mechanics* (1988, spoluautoři: I. Hlaváček, J. Haslinger a J. Lovíšek; slovenské vydání v r. 1982; ruské vydání v r. 1986). Obě monografie byly věnovány i numerickému řešení problémů mechaniky kontinua metodou konečných prvků. Proto P. G. Ciarlet a J. L. Lions vyzvali J. Nečase k napsání příspěvku do Handbook of Numerical Analysis: *Numerical Methods for Unilateral Problems in Solid Mechanics* (1996, spoluautoři: J. Haslinger a I. Hlaváček).

Prof. Nečas se věnoval též mechanice tekutin. Zejména se specializoval na problémy nadzvukového proudění. Metodou entropické kompaktifikace dosáhl vynikajících úspěchů, které jsou shrnuty v monografii *Écoulements de fluide: Compacité par entropie* (1989). Jeho další výsledky v této oblasti obsahuje monografie *Weak and Measure Valued Solutions to Evolutionary PDE's* (1996, spoluautoři: J. Málek, M. Rokyta a M. Růžička). Kromě uvedených děl J. Nečas publikoval velké množství vědeckých článků. Matematická databáze Zentralblattu obsahuje 180 záznamů na jeho práce.

Jindřich Nečas svými výsledky ovlivnil celou generaci matematiků. Vychoval řadu kandidátů a doktorů věd. Byl nesmírně

přátelský, laskavý, skromný a měl velký smysl pro humor. Matematická komunita v něm ztrácí nejen vynikajícího odborníka, ale i dobrého člověka.

Ivan Hlaváček

ROBUST'2002

Ve dnech 21.–25. ledna 2002 se v prostorách Mezinárodního centra duchovní obnovy v Hejnicích uskutečnila dvanáctá zimní škola JČMF ROBUST 2002. Tato akce byla organizována skupinou pro výpočetní statistiku MVS JČMF za podpory KPMS MFF UK, ÚTM FSI ČVUT, PF TUL a ČStS. Zimní školy se spolu s hosty zúčastnilo přes devadesát účastníků.

Tak jako předchozí letní a zimní školy, i ROBUST'2002 byl věnován současným moderním trendům matematické statistiky, teorie pravděpodobnosti a analýzy dat. Pozvání k přednesení přehledných přednášek přijali:

- Kolektiv statistiků Státního zdravotního ústavu: *Horká témata současné biostatistiky*.
- Prof. RNDr. J. ŠTĚPÁN, DrSc., MFF UK: *Povídka o Wienerově procesu*.
- Prof. RNDr. Z. STRAKOŠ, DrSc., ÚI AV ČR: *Jak jsme přestavovali matematické základy metody nejmenších čtverců*.
- Prof. RNDr. P. HÁJEK, DrSc., ÚI AV ČR: *Metoda GUHA a těžení informace z dat*.

Celkem bylo předneseno 55 přednášek, z toho 14 přednesli postgraduální studenti. Již poněkolkáté jich bylo, k naší velké radosti, tolik, že jsme mohli z jejich vystoupení nejenom vytvořit samostatný půldenní blok, ale ocenit též nejlepší vystoupení/dosažené výsledky. Komise pod předsednictvím prof. J. ŠTĚPÁNA z MFF UK vyhodnotila vystoupení přednášejících a navrhla firmě Elkan k ocenění za nejlepší prezentovanou práci s výrazně výpočetním zaměřením Mgr. M. BETINCE.

Během pondělního večera vystoupili zástupci firem Elkan, MDTeX, Statistica a TriloByte, kteří předvedli nejnovější verze programů *MATHEMATICA*, *XploRe*, *S+* a *Statistica*.

Mnoho času též bylo věnováno diskusím. Mimo jiné bylo pondělní večer věnováno volně

diskusi o IASC, kterou zastupovali prof. dr. J. HINDE (IRE) a prof. dr. G. GALMACCI (I). Úterní večer byl věnován historii Frýdlantska, františkánů a františkánského kláštera v Hejnicích. Laskavostí pana faráře Rabana jsme se mohli též seznámit jak s podzemím, tak nadzemím kláštera, tak důkladnou prohlídku jen tak nepamatujeme. Díky laskavosti pana faráře nám též bylo umožněno využít prostory kostela pro varhanní koncert, který připravil a zahrál prof. dr. PETR HÁJEK, jemuž bychom chtěli i touto cestou velmi poděkovat.

Vedle odborných diskusí se též konaly diskuse volnější, a to ať již během procházek po okolí či pokusů o lyžování na ledě. Jediné, co nám bohužel tentokrát příliš nevyšlo, bylo počasí. Doufejme, že v létě 2004 nám již svatý Petr bude nakloněn příznivěji.

Jaromír Antoch

SOUTĚŽ VYSOKOŠKOLÁKŮ VE VĚDECKÉ ODBORNÉ ČINNOSTI V MATEMATICE SVOČ 2002

Soutěž vysokoškoláků ve vědecké odborné činnosti v matematice byla obnovena Matematickou vědeckou sekci Jednoty českých matematiků a fyziků v roce 2000 při příležitosti Světového roku matematiky. Jak první ročník obnovené soutěže v roce 2000, tak i druhý ročník v roce 2001 měly vysokou úroveň a dobrý ohlas mezi odbornou veřejností. Závěrečné přehlídky druhého ročníku soutěže v Opavě se (ještě mimo soutěž) zúčastnilo sedm studentů Fakulty matematiky, fyziky a informatiky Univerzity Komenského v Bratislavě. Loňský, v pořadí třetí ročník soutěže již oficiálně společně s Matematickou vědeckou sekci Jednoty českých matematiků a fyziků vyhlásila Slovenská matematická společnost Jednoty slovenských matematiků a fyziků a na závěrečné studentské konferenci v Praze jsme mohli přivítat slovenské studenty jako řádné účastníky soutěže.

Loňskou závěrečnou studentskou konferenci SVOČ uspořádala ve dnech 13. až 15. května 2002 Matematicko-fyzikální fakulta Univerzity Karlovy jako jednu z akcí konaných v rámci oslav 50. výročí svého založení. Účastníky na jejím slavnostním zahájení přivítal děkan fakulty prof. RNDr.

IVAN NETUKA, DrSc., který závěrečnou přehlídku studentských prací zaštitil. Samotná soutěž proběhla v karlínské budově Matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy v úterý 14. května 2002. Slavnostního vyhlášení výsledků 15. května ve Vlasteneckém sále historické budovy Karolina se zúčastnil osobně rektor Univerzity Karlovy prof. Ing. IVAN WILHELM, CSc. Součástí společenského programu bylo zvláštní představení divadla Semafor, kterého se kromě účastníků soutěže, organizátorů a členů odborných porot a vedení Matematicko-fyzikální fakulty zúčastnili i někteří vedoucí prací přihlášených do soutěže.

Na závěrečné studentské konferenci bylo prezentováno 39 soutěžních prací, z nich vytvořilo 26 studentů z českých univerzit a vysokých škol, autory 16 prací bylo 16 studentů ze Slovenska. Nejvíce účastníků bylo z Matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy v Praze (20 studentů se 17 soutěžními pracemi) a z Fakulty matematiky, fyziky a informatiky Univerzity Komenského v Bratislavě (12 studentů s 12 soutěžními pracemi). Všechny práce přihlášené do soutěže měly vysokou odbornou úroveň a porotci jen litovali, že nelze ocenit všechny práce. Rostoucí zájem o soutěž potvrzuje fakt, že v některých případech bylo nutné uspořádat fakultní kola, neboť podle pravidel soutěže se může závěrečné přehlídky zúčastnit v každé sekci nejvýše pět prací z jedné fakulty.

Práce přihlášené do soutěže byly rozděleny do pěti sekcí: S1 – Matematická analýza (6 prací), S2 – Teorie pravděpodobnosti, statistika, ekonometrie a finanční matematika (9 prací), S3 – Matematické struktury (5 prací), S4 – Teoretická informatika (7 prací) a S5 – Aplikovaná matematika (12 prací). Práce v každé sekci posuzovala čtyřčlenná porota, v níž zasedli odborníci z vysokých škol a ústavů akademií věd z České republiky i ze Slovenska. Kromě prvních, druhých a třetích cen byla čtyřem pracím udělena čestná uznání. Poroty se shodovaly v názoru, že všechny oceněné práce jsou publikovatelné v mezinárodních odborných časopisech. Autoři oceněných prací obdrželi finanční odměny, vítězové nádavkem pozoruhodnou publikaci M. Aignera a G. M. Zieglera *Proofs from*

the book, vydanou nakladatelstvím Springer. Všichni účastníci si navíc odnesli upomínkové předměty a věcné ceny věnované Matematicko-fyzikální fakultou Univerzity Karlovy a firmou Hewlett-Packard, s. r. o., Praha, a nejnovější publikace z edice Historie matematiky věnované Jednotou českých matematiků a fyziků. Finanční prostředky na ceny a organizační zajištění soutěže poskytly MVS JČMF, Institut teoretické informatiky MFF UK v Praze, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy České republiky a Fakulta strojního inženýrství Vysokého učení technického v Brně. Část prostředků byla získána převodem zůstatku z minulého ročníku.

Po třech ročnících můžeme s uspokojením konstatovat, že Soutěž vysokoškoláků ve vědecké a odborné činnosti v matematice SVOČ získala dobrou pověst mezi studenty a pedagogy českých a slovenských vysokých škol, úspěšně navázala na dlouholetou tradici soutěží přerušenu před několika roky a zaplnila mezeru v systému přípravy studentů matematiky a informatiky na odbornou a vědeckou práci. Věříme, že se do soutěže zapojí i studenti dalších fakult, kteří zatím zůstávají stranou.

Již nyní se můžeme těšit a připravovat na příští ročník soutěže, který opět společně uspořádají obě společnosti slovenských a českých matematiků. Hostitelem závěrečné studentské konference v Banské Bystrici bude Fakulta přírodních věd Univerzity Mateje Bela.

Jan Kratochvíl

Výsledky soutěže

Sekce S1 – Matematická analýza

- 1. místo

JAN VYBÍRAL (MFF UK v Praze):

Optimality of function spaces for boundedness of linear operators and Sobolev embeddings

- 2. místo

MAREK LAMPART (MÚ SU v Opavě):

Two types of chaos and relation between them

VÍT ŠPINKA (MFF UK v Praze):

Konstrukce neseeparabilního polynomiálně reflexivního Banachova prostoru

Sekce S2 – Teorie pravděpodobnosti, statistika, ekonometrie a finanční matematika

- 1. místo

MICHAL VYORAL (MFF UK v Praze):

Frakcionální Brownův pohyb

- 2. místo

MILOŠ KOPA (MFF UK v Praze):

Úžitkové funkce so zmenami

LUBOMÍR SCHMIDT (FMFI UK v Bratislavě):

Model špekulatívnych menových útokov

- 3. místo

MÁRIA ALEXOVÁ (FMFI UK v Bratislavě):

Dvojfaktorové modely derivátov úrokových mier so stochastickou volatilitou

SVATAVA VYVIALOVÁ (MFF UK v Praze):

Stabilita v úlohách vícekritériálního stochastického programování

- Čestné uznání

MATĚJ STRÁNSKÝ (MFF UK v Praze):

Vliv výpočetních podkladů v životním pojištění

Sekce S3 – Matematické struktury

- 1. místo

ALŽBĚTA HAKOVÁ (MÚ SU v Opavě):

The structure of variational first-order partial differential equations

JAN ŠTOLA (MFF UK v Praze):

Viditelnostní reprezentace úplných grafů

- 2. místo

DIANA PIGUETOVÁ (MFF UK v Praze):

Infinite coloring of the finite subsets of the natural numbers

MILAN TUHÁRSKY (PF UPJŠ v Košicích):

Analógia Kotzigovej vety pre veľké normálne mapy

- 3. místo

JAKUB ČERNÝ, ZDENĚK DVOŘÁK, VÍT JELÍNEK, JAN KÁRA a PAVEL PODBRDský (MFF UK v Praze):

Hrací barevnost orientovaných grafů

Sekce S4 – Teoretická informatika

- 1. místo

JAN KÁRA (MFF UK v Praze):

Horní odhad na velikost read-once binárních rozhodovacích diagramů pro problém EAR_n

BRANISLAV KUSÝ (FMFI UK v Bratislavě):
Algorithm determining the maximal genus of signed graphs

- 2. místo

RICHARD KRÁĽOVIČ (FMFI UK v Bratislavě):

Time and space complexity of reversible pebbling

- 3. místo

MARTIN KRÁLIK (FMFI UK v Bratislavě):
Some properties of deterministic g-systems

- Čestné uznání

BARBARA KLIMSZOVÁ (MÚ SU v Opavě):
PM-kolonie

Sekce S5 – Aplikovaná matematika

- 1. místo

KAREL ŠVADLENKA (MFF UK v Praze):
Řešení rovnic popisujících příjem živin kořeny rostlin

- 2. místo

TOMÁŠ FÜRST (MFF UK v Praze):
Vnitřní strukturalizace v deformovaných materiálech

JOSEF UCHYTL (MFF UK v Praze):
Gaussova kvadratura na kruhu a kouli

- 3. místo

TOMÁŠ NEUSTUPA (MFF UK v Praze):
Numerické řešení proudění profilovými mřížemi

MARIANA REMEŠÍKOVÁ (FMFI UK v Bratislavě):

Použitie numerických metód v ulohách infiltrácie

- Čestné uznání

PETER SEBESTYÉN (MÚ SU v Opavě):
Multiple robots in space: an adaptive eco-grammar model

MIRIAM ŠVARALOVÁ (FPV UMB v Banské Bystrici):

Matematické metody denotačnej analýzy

Složení odborných porot

S1 – Matematická analýza

Doc. RNDr. VLADIMÍR JANÍŠ, CSc.
(FPV UMB v Banské Bystrici)

Prof. RNDr. JAROSLAV KURZWEIL, DrSc.
(MÚ AV ČR v Praze)

Doc. RNDr. MIROSLAV BRZEZINA, CSc.
(LABO-KAP FP TU v Liberci)

Prof. RNDr. JAROSLAV SMÍTAL, DrSc.
(MÚ SU v Opavě)

S2 – Teorie pravděpodobnosti, statistika, ekonometrie a finanční matematika

RNDr. JAN PICEK, CSc.
(KAM TU v Liberci)

RNDr. PETR LACHOUT, CSc.
(MFF UK v Praze)

Prof. RNDr. GEJZA WIMMER, DrSc.
(MÚ SAV v Banské Bystrici)

RNDr. IVO MOLL, CSc.
(FS VUT v Brně)

S3 – Matematické struktury

Doc. RNDr. OLGA KRUPKOVÁ, DrSc.
(MÚ SU v Opavě)

Doc. RNDr. ROMAN NEDELA, CSc.
(MÚ SAV v Bratislavě)

Doc. Ing. EDITA PELANTOVÁ, CSc.
(FJFI ČVUT v Praze)

Prof. RNDr. ALEŠ PULTR, DrSc.
(MFF UK v Praze)

S4 – Teoretická informatika

Doc. RNDr. ANTONÍN KUČERA, Ph. D.
(FI MU v Brně)

RNDr. PAVEL PUDLÁK, DrSc.
(MÚ AV ČR v Praze)

RNDr. PETR SAVICKÝ, CSc.
(ÚI AV ČR v Praze)

Mgr. TOMÁŠ KAISER, Dr.
(KMA ZČU v Plzni)

S5 – Aplikovaná matematika

Doc. RNDr. JAN FRANČŮ, CSc.
(FSI VUT v Brně)

RNDr. JIŘÍ BOUCHALA, Ph. D.
(FEI VŠB TU v Ostravě)

Prof. RNDr. MILOSLAV FEISTAUER, DrSc.
(MFF UK v Praze)

Prof. RNDr. PAVEL DRÁBEK, DrSc.
(KMA ZČU v Plzni)